

תת"ע 2865/03/14 - מדינת ישראל נגד ברנבויים אלכסנדר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2865-03-14 מדינת ישראל נ' ברנבויים אלכסנדר
תיק חיצוני: 50210011065

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ברנבויים אלכסנדר

החלטה

בפני בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו.

אקדים ואומר כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 01.03.14 נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך בדגימת אויר נשוף נמצא 355 מיקרוגרם העולה על הריכוז שנקבע בתקנות, בניגוד לסעיפים 62(3) ו- 64ב(א)(4) - לפקודת התעבורה תשכ"א 1961- ותקנה 169 א לתקנות התעבורה.

בדיון שהתקיים 16.03.14 הודיעה התביעה כי עמדתה למאסר.

בדיון מתאריך 29.05.14 בנוכחות הנאשם וב"כ (עו"ד גורביץ) הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון.

באותו מעמד בית המשפט הודיע לצדדים כי איננו קשור להסדר הטיעון, וכי קיימת אפשרות שלא יגזור על הנאשם את העונש המוסכם.

ההסדר הוצג ע"י המאשימה וכן הוצג גיליון הרשעות בתעבורה של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם נוהג משנת 96 לחובתו הרשעה אחת בגין נהיגה תחת השפעה סמים/אלכוהול, הנאשם ללא עבר פלילי.

במסגרת ההסדר הצדדים עותרים במשותף ל 27 חודשי פסילה בניכוי 30 יום פסילה מנהלית, הפעלת פסילה על התנאי בחופף, מאסר על תנאי של 7 חודשים, פסילה על תנאי 6 חודשים, קנס, הפעלת התחייבות ע"ס 10,000 מתיק

עמוד 1

4121-11-12 (צורף העתק גזר הדין).

המאשימה הוסיפה כי ההסדר גובש לאור כשלים ראייתיים משמעותיים.

מועד שמיעת הטיעונים לעונש נדחה לתאריך 23.06.14 כאשר במועד הנדחה הצדדים נדרשו לנמק את ההסדר באופן מפורט.

בתאריך 23.06.14 בהמלצת בימ"ש הסכימו הצדדים שהנאשם ישלח לקבלת תסקיר ויפסל עד תום ההליכים.

בהתאם לכך הנאשם הפקיד רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט ביום 23.06.14.

בתאריך 29.07.14 הוגשה בקשה של עו"ד גורביץ להשתחרר מייצוג בתיק.

ביום 05.08.14 הוגשה בקשה באמצעות ב"כ הנאשם החדש עו"ד גולן לחזור מהודיה וזאת מהנימוקים:

- תהיות על ההחלטה לשלוח את הנאשם לתסקיר.

לטענת ב"כ הנאשם לאחר שקיבל על עצמו את ייצוג הנאשם, עיין בחומר הראיות וגילה כי קיימים כשלים המעידים שלא הוחלפה פיה בין הנשיפות שביצע הנאשם למעט פעם אחת, חסרים פלטים של בדיקות נוספות, כמו כן התרשמות השוטר בשטח היה שלא ניתן לקבוע באיזה מידה מתבטאת שכרותו של הנאשם.

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה.

דין

בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ה-1982, נקבע כי לנאשם האפשרות לבקש מבית המשפט לחזור בו מהודאתו מנימוקים מיוחדים שיירשמו:

" הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני בית המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון קבע כי חזרה מהודיה תתאפשר רק בנסיבות חריגות לרבות הודיה פסולה אשר נגבתה מהנאשם תוך פגיעה ברצונו החופשי:

"בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה"

ע"פ 5763/10 מתן תורג'מן נ' מדינת ישראל :

" כעולה מהסעיף, מותנית החזרה מן ההודאה ברשות שנתן בית המשפט לכך. מתן הרשות אף הוא מסויג לנימוקים מיוחדים בלבד. בית משפט זה קבע כי בית המשפט ישקול להתיר חזרה מהודאה בנסיבות חריגות. בין היתר יעשה הדבר כאשר ההודאה לא נעשתה באופן חופשי ומרצון, כאשר הנאשם לא הבין את משמעות הודאתו וכאשר ההודאה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה."

על בית המשפט לבדוק באם הנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו האמתי והחופשי והאם קיימים נימוקים מיוחדים המצדיקים את החזרה מההודיה.

בתיק זה הנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין מראשיתו של ההליך המשפטי.

הנאשם אף נכח בכל דיונים לרבות הדיון בו המאשימה הודיעה על עמדתה העונשית למאסר, הדיון בו הסנגור הודה בשמו בעובדות כתב האישום, הנאשם אף שמע את רכיבי הענישה ע"פ הסדר הטיעון.

נכח בדיון בו הצדדים הסכימו שיפסל עד תום ההליכים וישלח לתסקיר ובהתאם לכך הנאשם מסר את פרטיו, כתובתו, מספר הטלפון שלו לזימון ע"י שירות המבחן, הנאשם אף הפקיד את רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט, בפעולות אלה ניתן לראות חיזוק להבנתו את הנעשה, ושיתוף פעולה והסכמה לכל ההליך כך שמדובר בהודיה תוך הבנה מלאה.

כאמור הבקשה לחזרה מההודיה אינה נתמכת בתצהיר של הנאשם שיסביר את הפסול בהודאתו.

יתרה מזאת עד כתיבת שורות אלה לא הוגשה בקשה לביטול פסילה תום ההליכים בהתאם להחלטתי מיום 12.11.14.

על כן, אין בליבי ספק כי הנאשם הבין את משמעות הודאתו והשלכותיה אשר ניתנה בפני בית המשפט ואיני יכולה לקבל טענתו של ב"כ הנאשם החדש לפיה הנאשם לא היה שותף לנעשה על ידי עורך דינו הקודם ולא הבין את משמעות ההודיה.

בנוסף, הצדדים הציגו בפני העתק גזר דין בתיק 4121-11-12 שעניינו אישום דומה, שם הנאשם היה מיוצג על ידי אותו סנגור (עו"ד גורביץ), שם הנאשם הורשע ונגזר דינו, דבר המעיד על אמון חוזר של הנאשם בסנגורו.

טענות ב"כ הנאשם כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו עקב כשלים ראייתיים משמעותיים המעידים על כך שהנאשם לא ביצע את העבירה דינה להידחות על הסף.

הכשלים עליהם מצביע ב"כ הנאשם אינם מפורטים ואינם מבוססים.

ב"כ הנאשם אינו חולק כי הפיה הוחלפה פעם אחת.

לצורך בדיקה תקינה נדרשות שתי נשיפות, ובאופן מעשי חשוד נדרש לנשוף פעם אחת, מתקבלת תוצאה מוחלפת פיה והחשוד מתבקש לנשוף פעם נוספת, כך שהחלפת פיה אחת בלבד מעידה על בדיקה תקינה.

טענה נוספת שהועלתה היא לעניין העדר פלטים לבדיקות נוספות אולם אין פירוט איזה פלטים חסרים, האם מדובר בפלטים אחרי הבדיקה, לפני הבדיקה וכו'.

באשר לטענה כי השוטר לא קבע באיזה מידה מתבטאת שכרותו של המבקש אינה משמעותית שכן האישום מבוסס על בדיקה מדעית ולא התנהגות/ התרשמות של השוטר.

מעבר לכל צורך אציון כי בשלב הצגת ההסדר הוסבר כי הוא מבוסס על כשלים ראייתיים משמעותיים, כך שליוויים הראייתיים נלקחו בחשבון ע"י הצדדים והיה נימוק להסדר עובדה לכך שהסדר לא כלל רכיב של מאסר בפועל כפי שהציגה המאשימה בתחילת המשפט.

ברשימת המקרים המיוחדים בהם בית המשפט אישר חזרה מהודאה, לא נכלל מקרה בו בא כוח הנאשם ממליץ לנאשם להודות בעובדות כתב האישום, ב ע"פ 5763/10 מתן תורג'מן נ' מדינת ישראל :

"..עם זאת, ברי שאין בהמלצת סנגור לנאשם להודות, משום נימוק כאמור."

ב"כ הנאשם מתייחס לעיתוי בהגשת הבקשה לחזרה מהודאה כלומר, בטרם מתן גזר הדין, אולם בעניין זה יש להזכיר את דברי כב' השופט רובינשטיין ב ע"פ 3914/08 עאמר עסאלה נ' מדינת ישראל :

"נשוב ונזכור כי החזרה מהודאה ניתנת, כמצוות המחוקק, אך בנסיבות חריגות, שהרי בית המשפט וההליו הפלילי אינם "תכנית כבקשתך" שהמטוטלת בה נעה באופן חופשי. אמנם ההליו היה בשלב לא רחוק שלאחר הודיה ובטרם נגזר הדין. אך כלל הנסיבות מורנו שלא להיעתר לבקשה."

בנוסף, למרות שלא נטען במפורש על כשל בייצוג קודם מצאתי, לאפשר לב"כ הנאשם הקודם (עו"ד גורביץ) להביע את התייחסותו לטענות ב"כ הנאשם החדש (עו"ד גולן) אולם עו"ד גורביץ בחר שלא להתייחס לגופו של עניין (ראה תגובתו מיום 02.10.14).

מעבר לכל צורך אציון כי לאור הנימוקים הנ"ל והאמור ב ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום, 20.3.14) ורע"פ 4185/14 שלומי גולן נ' מדינת ישראל כב' השופט שוהם (מיום 22.06.14), ורע"פ 2664/11 כב' השופט א' רובינשטיין, לא מצאתי כי היה כשל בייצוג הקודם.

באשר תהייתו של ב"כ הנאשם (סעיף 6 לבקשה) בדבר שליחתו של הנאשם לקבלת תסקיר בטרם כיבוד ההסדר, מאחר ורכיב זה לא נכלל בהסדר הטיעון, הרי שסמכותו של בית המשפט להיעזר בתסקיר בטרם מתן גזר דין.

לאור כל הנימוקים הנ"ל לא מצאתי כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות להיעתר לבקשה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

שירות המבחן יזמן את הנאשם לצורך עריכת תסקיר ע"פ החלטתי מיום 26.06.14.

אני קובעת מועד לקבלת תסקיר/ טונים לעונש ליום 02.03.15 שעה 08:30.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לצדדים, ולשירות המבחן.

נתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ה, 17 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.